

R O M Â N I A

TRIBUNALUL BISTRIȚA-NĂSĂUD

SECȚIA COMERCIALĂ ȘI CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Dosar nr. 1632/112/2006 (Număr în format vechi 1613/CAF/2006)

SENTINTA CIVILĂ Nr. 103/2006

Sedința publică de la 14 Decembrie 2006

Tribunalul format din:

PREȘEDINTE : LUCIAN COLȚEA
GREFIER IULIA DOINA MOLNAR

Pe rol fiind pronunțarea hotărârii judecătoarești în acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta S.C.¹ SRL

împotriva părâtei **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BISTRIȚA-NĂSĂUD**, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în sedința publică nu se prezintă nimeni.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care :

Cauza s-a judecat în fond la data de 30 noiembrie 2006 concluziile reprezentantului reclamantei fiind consemnate în scris prin încheierea de sedință de la acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

T R I B U N A L U L

Deliberând, constată:

Reclamanta S.C.¹

SRL

a formulat acțiune

în contencios fiscal solicitând anularea deciziei nr. 38/18 aprilie 2006 a DGFP BN, în parte respectiv cu privire la pct.2 al acestei decizii privind modul de calcul al impozitului pe profit și al TVA-ului, a pct.3 din decizie privind modul de recalculare al dobânzilor și penalităților aferente impozitului pe profit și TVA-ului și pct.4 din decizie în sensul admiterii recalculării obligațiilor fiscale a impozitelor locale, precum și a dobânzilor aferente împrumuturilor acordate societății. Reclamanta arată că Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița s-a pronunțat asupra laturii penale din Ordonanța din 12 septembrie 2005, pe care înțelege să o anexeze la acțiune. Se mai precizează că prin procesul verbal încheiat la 29 aprilie 2004 de către inspectorii Direcției de control fiscal Bistrița-Năsăud s-a stabilit pe anul 2002 impozit pe profit și TVA suplimentar, precum și dobânzile și penalitățile aferente, situații pe care le-a contestat, însă organul de control nu a ținut cont de explicațiile date.

Concluzionând se arată că fiind păreri diferite asupra modului de calcul și interpretarea a situațiilor finanțării contabile, precum și soluționarea dată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița reclamanta prin probațiune solicită efectuarea unei expertize finanțări-contabile.

Părăta DGFP BN a formulat întâmpinare solicitând respingerea acțiunii în contencios fiscal ca neîntemeiată, cu menținerea ca temeinică și legală a deciziei atacate respectiv nr. 38/18 aprilie 2006. se arată că prin acțiunea introductivă petenta solicită anularea parțială a deciziei nr. 38 respectiv a pct.2, 3 și 4 din act fără a fi motivată pe fond cererea, iar expertiza finanțării contabile solicitată a se efectua nu are stabilite obiectivele. Se apreciază că această probă nu este relevantă în cauză, întrucât problema care se pune este aceea de interpretare a unor norme juridice și de a stabili incidența sau neincidența lor starea de fapt lucru care este de competența instanței și nu a unui expert contabil. La dosarul cauzei, la solicitarea instanței, s-au acvirobat dosarul nr. 27/89/2005 în care s-a pronunțat decizia nr. 38/18 aprilie 2006 atacată cu acțiune.

La solicitarea reclamantei prin reprezentant să admită proba privind efectuarea expertizei contabile și acviroarea dosarului 1403/P/2004. După depunerea obiectivelor și numirea expertului prin tragere la sorți potrivit disp.art.202 Cod procedură civilă s-a numit în cauză ca expert D-1. care a efectuat raportul de expertiză contabilă judiciară fiind depus la dosarul cauzei (f.42-57), și care a fost comunicat cu părțile în vederea formulării eventualelor obiecțiuni.

Părăta, a formulat și depus la termenul din 30 noiembrie 2006 referatul nr. 5135/22 noiembrie 2006, întocmit de către activitatea de control fiscal din cadrul DGFP BN, cuprinzând obiecțiunile aduse la raportul de expertiză contabilă judiciară efectuat în cauză, precizând că organele fiscale își mențin punctul de vedere înscris în actul de control încheiat la 29 aprilie 2004 (f.66-68).

La fond reclamanta prin reprezentant solicită admiterea contestației așa cum a fost formulată conform concluziilor scrise pe care le va depune la dosar, sens în care solicită amânarea pronunțării.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța constată că prima acțiunea în contencios formulată de reclamantă se solicită anularea deciziei din 18 aprilie 2006 în

parte adică cu privire la pct.2, 3 și 4 din această decizie pe considerentul că în mod greșit organul jurisdicțional s-a pronunțat greșit cu privire la aceste puncte prin interpretarea eronată a materialului probator existent în cauză.

Față de poziția părților, și pentru o mai bună elucidare a problemelor ridicate atât în faza de soluționare din fața organului jurisdicțional cât și din faza de judecată, instanța a probat și dispus efectuarea unei expertize contabile judiciare a cărei concluzii urmează a fi avute în vedere alături și de celelalte apărări formulate de părți în cauză, respectiv obiectivele formulate de către părăță pe marginea raportului de expertiză (referatul nr. 21308/23 noiembrie 2006, f.66-68).

Expertul având a se pronunța asupra obiectivelor aprobate, a precizat cu privire la obiectivul nr. I că „contul impozitelor și taxelor locale” consennată în procesul verbal nr. 7486/18 martie 2003, întocmit de serviciul de constatare și impunere al Primăriei Bistrița, până la 31 decembrie 2002 a fost:

- a). impozite și taxe constatate (datorate), - ... lei ROL;
- b). impozite și taxe virate – achitate .. lei ROL;
- c). impozite și taxe de plată la 31 decembrie 2002 ... lei ROL;

În contabilitatea reclamantei au fost înregistrate pe cheltuieli numai taxele și impozitele locale, achitate în sumă de ... lei ROL, în balanță și bilanțul contabil de la 31 decembrie 2002 nefiind cuprinsă suma rămasă de plată de ... lei ROL, cu această sumă fiind mărit nejustificat profitul firmei la 31 decembrie 2002. Această sumă a fost consennată și în raportul de expertiză contabilă judiciară suplimentară, din 25 iulie 2005, în sensul că nu a fost înregistrată pe cheltuieli în anul 2002 (dosar nr. 1403/P/2004).

Se mai reține că asociații în toate lunile anului 2002 au finanțat din bani proprii societatea, cu sume cuprinse între ... mii Rol – ... mii ROL.

Cuantumul dobânzilor aferente împrumuturilor primite de societate de la asociații în anul 2002 potrivit art.10 alin.5 din L.414/2002 este de ... lei ROL sumă ce putea fi înregistrată pe cheltuieli. Având în vedere că gradul de îndatorare este peste 1, atât prin determinarea impozitului pe profit, se aplică prev.art.10 alin.2 din L.414/2002, respectiv „cheltuieli privind dobânzile sunt deductibile până la nivelul veniturilor din dobânci, + 10% din celelalte venituri ale contribuabilului”.

Urmare a acestor prevederi la determinarea impozitului pe profit pe anul 2002, expertul precizează că va avea în vedere cheltuielile de emisiune și dobânzi în sumă compusă din nivelul veniturilor din dobânzi, obținute de societate, ROL), și 10% din celelalte venituri (ROL).

Expertiza contabilă a statuat că furnizorul SC. SRL

București cu factura nr. /2002 a livrat beneficiarului în speță reclamantei bunuri în valoare totală de ROL fiind recepționate cu nota nr. 98/2002. Factura conține datele care urmează să fie completate în mod obligatoriu, potrivit art.229 lit.b din L.414/2002 fiind înregistrată în contabilitatea reclamantei în luna octombrie 2002. Prin ordonanța din 12 septembrie 2005 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Bistrița s-a reținut că tranzacția comercială ar fi avut loc iar bunurile materiale de natura obiectelor de inventar primite cu această factură există în realitate în patrimoniul societății.

Referitor la faptul dacă furnizorul bunurilor era sau nu înregistrat în baza de date a ORC se arată că reclamanta nu avea obligația de a solicita copii după documentul care atestă calitatea de plătitor de TVA, întrucât TVA-ul din factură era mai mic de lei, astfel că se opinează că pentru operațiunea comercială DGFP BN nu trebuia să diminueze TVA deductibilă în sumă de lei ROL, și nu trebuia să calculeze suplimentar suma de lei ROL.

Cu privire la furnizorul SC. SRL care cu factura nr. /2002 a livrat beneficiarului respectiv reclamantei bunuri în valoare de lei ROL din care TVA lei ROL, aceste bunuri au fost recepționate cu nota 92/2002.

Prin procesul verbal de control din 29 aprilie 2004 organele financiare au luat măsura calculării impozitului pe profit, suplimentar față de cel evidențiat de reclamantă în sumă de lei ROL și diminuarea TVA deductibilă cu lei ROL pentru a se interesa dacă furnizorul figurează în baza de date a DGFP București, iar reclamanta prin contestația depusă a solicitat anularea măsurilor dispuse prin procesul verbal pentru această factură.

Organul jurisdicțional analizând contestația depusă de reclamantă constată că prin procesul verbal s-a calculat impozit pe profit pentru suma de totală a facturii

sumă de 2002,

fără TVA " 25% lei ROL), însă prin nota contabilă nr. 3/28 februarie 2002 rezultă că au intrat în unitate : a). obiecte de inventar în sumă de lei Rol, sumă înregistrată pe cheltuieli; b). mijloace fixe în valoare de lei ROL. Urmare acestei constatări prin decizia nr. 38 anulează din procesul verbal din 29 aprilie 2004 suma de lei ROL impozit pe profit aferentă mijloacelor fixe recepționate, respingând contestația pentru suma de lei ROL impozit pe profit stabilit suplimentar și anularea diminuării TVA deductibil cu lei ROL pe motiv că furnizorul nu figurează în baza de date a organului fiscal teritorial, considerând astfel documentul ca fiind fals.

Expertul menționează că această factură nu a constituit obiect al dosarului de urmărire penală, și că la dosar nu există răspunsul DGFP a municipiului București, prin care să se confirme că societatea furnizoare SC. SRL București figurează sau nu în evidența acestora. Pe factură în cauză este indicat contul fiscal cât și numărul de la ORC, astfel că se poate presupune că între data emiterii facturii (21 februarie 2002) și data adresei DGFP BN nr. 8263 (16 martie 2004) societatea furnizoare să se fi radiat din evidența municipiului București.

Analizându-se factura în discuție, se constată că este completată cu date obligatorii prev. de art. 29 B lit. a din L. 345/2002, iar opinia expertului este aceea că pentru operațiunea comercială din această factură nu trebuia calculat impozit pe profit suplimentar și nu trebuia diminuată TVA deductibilă.

Expertul mai arată că societatea reclamantă a înregistrat atât la sfârșitul fiecărui trimestru cât și pe întreg anul 2002 pierdere fiscală astfel că nu datorează impozit pe profit. Se mai precizează că S.C. SRL avea la 31 decembrie 2003 TVA de recuperat de la bugetul de stat în sumă de lei ROL, iar pentru neplata în termen a TVA reclamanta datorează bugetului de stat dobânzi în sumă de lei ROL și penalități în sumă de lei ROL.

Concluzionând se arată că urmăre faptului că în anul 2002 societatea a înregistrat pierdere fiscală aceasta nu datorează impozit pe profit, drept urmare nici dobânzi nici penalități.

Care ??

Față de acuzație considerente instanța urmează să admită acuzația privind
 că administrațiv fiscal și, la anulă în parte decizia nr. 38/18 aprilie 2006
 pct. 2, 3 și 4 din această decizie.

În baza disp. art. 276 Cod procedură civilă, instanța urmează a obliga părâta ca și parte căzută în pretenții la plata cheltuielilor de judecată ocazionate în prezenta cauză în sumă de 2200 lei RON cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând onorariu avocațial și onorariu expert potrivit actelor doveditoare la dosar f.33, f.65 și f. 74.

PENTRU ACESTE MOTIVE
 ÎN NUMELE LEGII
 HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta S.C. [redactat] SRL cu sediul în [redactat] str. [redactat], bl. [redactat], sc. [redactat], jud. Bistrița-Năsăud în contradictoriu cu părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud cu sediul în Bistrița, str. 1 Decembrie, nr.6, jud. Bistrița-Năsăud, și în consecință:

- amitează decizia nr. 38/18 aprilie 2006 în parte cu privire la pct. 2, 3 și 4 menținând celelalte dispozitii ale deciziei atașate;
- obligă părâta să plătească reclamantei cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 2200 lei RON.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 14 decembrie 2006.

PREȘEDINTE,

Colțea Lăcian

GREFIER,

Molnar Iulia Doina

